

Volumen Epistolarum, Qvas Romani Pontifices, Gregorijs III., Stephanvs III., Zacharias I., Pavlvvs I., Stephanvs IV., Adrianvs et Pseudopapa Constantinus miserunt & reges Francorum, Carolvm Martellvm, ...

Gretser, Jacob

[München], 1613

Item exemplar Epistolæ eiusdem Papæ, ad Domnum Carolvm Regem directæ, in qua continetur de fide & constantia ipsius, & Anastasio Mißio ipsius Apostolici, qui in Francia demoratus fuerat. L.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65166](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65166)

*Item exemplar Epistole eiusdem Pape, ad
Domnum Carolum Regem directa, in qua continetur de fide
& constantia ipsius, & Anastasio Misso ipsius Aposto-
lici, qui in Francia demoratus fuerat.*

L.

DOMNO excellentissimo filio Carolo, Regi
Francorum, & Langobardorum, atq; Patricio
Romanorum, Adrianus Papa. Desiderantif-
simæ vestræ excellentiæ scripta suscepimus, in quibus
tantum de absentis collocutione gauisi sumus, quan-
tum & ipsum, qui locutus est, semper mihi cupio esse
presentem, quas relegentes, & de vestra immensa
prosperitate agnoscentes, nimis sumus gratulati, quo-
niam vestra prosperitas, nostra esse comprobatur læ-
ticia; & vestra exaltatio, nostra existit, post Deum, se-
curitas; ferebatur enim in ipsis regalis vestræ poten-
tiæ apicibus, quod remeantes ad vos Missi vestri, scili-
cet Wulcharus, sanctissimus frater noster Archiepie-
scopus, & Dodo, religiosus Abbas, vobis retulissent,
quod ea, quæ eis à vobis iniuncta fuissent, benignè at-
que amabiliter à nobis essent suscepta. Sed cogno-
scit omnipotens Deus noster, cui arcana cordis rese-
rata assistunt; quia omnem Missum, à vestris regali-
bus obrucibus directum, cum nimio amore, & decenti
honore suscipere studemus, & omnem vestram vo-
luntatem sincera mentis integritate implere satagi-
mus, atq; cum prosperitate ad vos repedandum absol-
uere festinamus, neque vllis nos posse huius mundi
transitoriis ac labentibus opibus, vel humanæ suasio-
nis blandimentis, ab amore & dilectione vestræ mel-
litæ sublimitatis, vel ab eis, quæ vobis polliciti sumus,

*Extat huius
Epist.
summar.
apud Bar.
Tom. 9.
Anno Chri-
sti 795.
Summ. 32.
& apud
Cent.*

11011

b 3

decli-

declinare; dum hic aduixerimus, sed firmi & stabiles in vestra permanemus charitate.

* attente
mno.

Joan. 13.

Absit namq; à nobis, charissime & nimis nobis dulcissime fili, vt ea, quæ inter nos mutuo coram sacratissimo corpore fautoris tui B. Apostolorum principis Petri, confirmauimus atque stabiluimus, per quemuis modum irrita facere * adtemptemus, quoniam & nos satis factus vestrum culmen deprecari visus sum, si quis de nobis nequissima dicta vestris auribus proferre maluerit, cupiens per fallaciam se vobis commendare, nullam credulitatis illi admittatis copiam, quia, vt prædiximus, nos firmi in vestra permanemus dilectione, magis dum & Saluator designanter expressit dicens: *In hoc cognouimus, quod mei estis discipuli, si dilectionem habueritis in inuicem.*

Interea continebat seriens Excellentia vestra, quod accedente proximo mense Octobri, dum, Deo fauente, in partibus Italiae adueneritis, omnia, quæ B. Petro, regni cœlorum clauigero, & nobis polliciti estis, ad effectum perducere maturabilis lætitia enim patris est profectio filiorum, & de eorum prouectu, naturalis affectus congaudet; quapropter salutis tuæ agnoscens perfectionem, hilares redditi sumus, & quia pro augmento & exaltatione matris suæ, sanctæ Dei Ecclesiæ, in Italiam destinatis properare, vt perficiatur magis magisque optamus. Sed Deus & Dominus noster Iesus Christus faciat nobis in propinquo de vestra præsentia gaudere, & vna vobiscum in inuicem exultare.

* Hegumeno, id est, Monacho. rum præsente, seu assistite.

De Missis nempe nostris, Andrea videlicet cœpiscopo, seu Pardo Hegumeno, vnde nobis intimandum direxistis, vt cum Missis vestris possessorem, fratrem

trem nostrum, Episcopum, atq; Dodonem, religiosum Abbatem, à vestris regalibus vestigiis repedantes, dirigeremus; ita adimplere velocius destinauimus. Sed Pardus Egumenus, propter imbecillitatem corporis sui, proficisci minime valuit, & direximus in vicem illius Valentianum Episcopum.

Illud verò, quod de Anastasio, Misso nostro, nobis indicastis, quod aliqua importabilia verba, que non expediebat, vobis locutus fuisset, vnde valde tristes effecti fuistis, & pro hoc adhuc apud nos eum detinetis: nimis noster frangitur animus, dum Langobardi & Rauennates fatentur, inquiringes quia nullo modo Rex in Apostolica permanet charitate, dum eius Missum apud se detinet. Sed neq; ab ipsis mundi exordiis cognoscitur euenisse, vt Missus protectoris tui B. Petri, magnus vel paruus, à quacunq; gente detentus fuisset, sed iubeat nobis eum vestra sollicitudo dirigere, & seuerissime eum sciscitantes, iuxta noxam ei repertam eum corripiemus. Nam de Langobardo illo, qui cum eodem Anastasio, Misso nostro, ad vos properauit, nomine Gaidifridus vnde nobis significastis, vt dum in nostro fuisset palatio, fraudem agebat aduersus vestram regalitatem, in super & vestro suasisset Notario, falsas conficere literas, per quas nos cupiebat in scandalum vobiscum mittere, quod auertat diuinitas, neq; inuenietur homo qui nos possit, per quemuis modum aduersus vos in iracundiam prouocare: sed testis nobis est Deus, qui occulta hominum cognoscit, per nullum argumentum eum infidelè vobis cognouimus; sed, vt breuius dicamus, si ille, qui ab amatore tuo, B. Petro, ad vos destinatus, talia suscipere meruit, quid considerandum est de nefandissimi & nimis strophariis Paschali & Saratino, qui

qui talia, vt & vos per honorandos vestros apices infinuastis, in hac Romana vrbe, agere ausi sunt, quale nunquam ab exordio mundi auditum est; forrasse & dum talia egissent, & vestris obtutibus se coniunxissent, non ambigentes pro reatu, quem operati sunt, vos deprecati sunt, vt eos in nostram reduceres gratiam; sed magis coram vestra praesentia, & nostris Missis, detractionibus vacabant; & miror valdè, quod illos, qui talia & inaudita de his, coram vestris obtutibus proferebant verba, in magnis deliciis habere dinoscetis. An nescit vestra praecellentia, quia si quaecunque persona, de qualibet gente, aduersa, aut inania de vestra eximia celsitudine retulisset verba, dignam in eum exereentes vindictam vindictum eum vsque ad vestram direxisset excellentiam; sicut & de Paulino egimus. Pro quo deprecamur, atq; coniuramus praecellentiam vestram, dulcissime fili, per redemptorem Dominum nostrum Iesum Christum, vt viriliter, Deo vobis inspirante, exurgatis, & miserae & flagitiosae praesumptionis, vt pium regem decet, regalem vindictam vobis de eis exercere iubeatis, vt in hoc cognoscant gentes, quia ob amorem B. Petri, magnam in nobis habeatis dilectionem, vt qui nobis dolentibus condolent, ita & nobis latantibus congaudeant, aut nobis eos dirigere digneris; vt omnipotens Deus, respiciens de excelfo, pro iusta vindicta à nobis eis inferenda, concedat tibi vna cum Excellentissima filia nostra Regina, & amantissimis natis longa spatia vitae per metas annorum, & ego licet peccator, dum de eis perfectam suscepero iustitiam, magis ac magis, vt ago, ante ipsius Ianitoris Regni caelorum sacram Confessionem assiduo, pro vestra incolumitate fundere valeam

leam preces. Incolumem excellentiam gratia superna
custodiat.

*Item exemplar Epistole eiusdem Papa ad
Domnum Regem Carolum directa, in qua continentur gra-
tiarum actiones, pro exaltatione sanctæ Dei Ecclesie, &
de Missis Domini Regis, qui autumnii tempo-
re Romam venire debuerunt.*

L I.

DOMNO excellentissimo filio Carolo, Regi Summ. 33.
Bar. &
Cent.
Francorum, & Langobardorum, atq; Patricio
Romanorum, Adrianus Papa. Dum in tanta
securitatis lætitia, spiritalis mater vestra, sancta DEI
Catholica & Apostolica Romana Ecclesia, consistens
exultat, ob hoc opinatissima nominis vestri memoria
in vniuerso orbe terrarum dilatata atq; laudabiliter
permanet diulgata, etiam ab Apostolica aula ob ve-
strorum veniam delictorum sedulo à nobis, & cunctis
DEI sacerdotibus, orationum vota, & sacrificiorum
hostiæ diuinæ offeruntur maiestati. Itaque præcel-
lentissime fili, recordari credimus à Deo protectam
Christianitatem vestram, nobis direxisse in responsis
per Andream, Reuerendissimum & Sanctissimum
fratrem nostrum Episcopum, quod hoc autumnii tem-
pore vestros ad nostri præsentiam studeretis dirigere
Missos, qui nobis omnia secundum vestram promif-
sionem contradere deberent: & expectantes fuimus
vsque hætenus per totum Septembrem & Octobrem
& præsentem Nouembrem mensem, ipsos vestros su-
scipere Missos, & de vestra sospitate per eos agnosce-
re; & dum minime ad nos aduenissent, direximus no-
stras Apostolicas literas vsque Papiam, ad iudices illos,
c quos